

ת"פ 1062/11/17 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו עסב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1062-11-17 מדינת ישראל נ' אבו
עסב(אחר/נוסף)

בפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר מדינת ישראל
המאשימה	תביעות ירושלים נגד אחמד אבו עסב
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד יעקוב ג'אבר

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום המתוקן, בכך שביום 1.9.2017 פרצו אחרים לרכב של המתלונן באישום השני בכך שניפצו את שמשת החלון. מתוך הרכב המשמש את המתלונן בעבודתו גנבו כלי עבודה בשווי 6,500 ₪. לאחר שהדבר נעשה, קיבל לידי הנאשם את הרכוש, והחזיקו ברכבו. בגין כך הורשע בביצוע עבירה של קבלת נכסים שהושגו בעוון, לפי סעיף 412 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**). ע"פ האישום השלישי, ביום 1.9.2017 פרצו אותם אחרים לרכב של מתלונן אחר כדי לבצע גניבה וגנבו ממנו. הנאשם הגיע למקום ברכבו ביחד עם נוספים, ואלה שברו את חלון הרכב וגנבו ממנו תיק עם מסמכים וניירת. הם העמיסו את התיק לרכבו של הנאשם ונסעו כולם מהמקום. בגין כך הורשע הנאשם בביצוע עבירה של סיוע לפריצה לרכב בכוונה לגנוב, לי סעיף 1413 וסיפא ו-31 לחוק.

מהלך הדין

הנאשם היה עצור בתיק זה במסגרת מעצר תום הליכים בין התאריכים 1.9.2017 ועד ליום 22.11.2017.

לאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים שבוטלו רק במאי השנה. תוך כדי כך היה בקשר עם שירות המבחן, כשלאורך התקופה לא נפתחו לו תיקים חדשים ולא נרשמו הפרות לחובתו.

תסקירי שירות המבחן

עמוד 1

מהתסקיר הראשון שהוגש עולה, כי הנאשם כבן 30 נשוי ואב ל-5 ילדים, אינו עובד. השירות עמד על נסיבותיו המשפחתיות הקשות. אביו נפטר בשל בעיות בריאות לפני כחמש שנים. אחותו סובלת מבעיה נפשית ואחות אחרת לקתה בסרטן. הקשר עם המשפחה רופף. הוא סיים 9 שנות לימוד ללא ידיעת קרוא וכתוב, ונחבל בראשו בהיותו נער, ומאז הוא סובל מכאבים קשים, קשיים בזכרון ואפילפסיה. הוא שהה במסגרת חוץ ביתית אך נפלט ממנה. הוא מתפרנס מקצבת נכות של הביטוח הלאומי ונעזר באמו בהקשר הכלכלי. הוא נישא כשהיה בן 20, ויש לו כאמור, 5 ילדים. הסניגור עדכן היום כי הוא צפוי להיות אב לילדו השישי בקרוב. בתו סובלת אף היא מאפילפסיה ומנכות פיזית, ובת אחרת סובלת ממחלת עור קשה, ורוב זמנו מוקדש לטיפול במשפחתו ובצרכיה המרובים. הוא נוטל תרופות רבות בשל בעיותיו, שמטעמי צנעת הפרט לא אפרט מעבר לאמור. הנאשם הופנה לקבלת טיפול נפשי אך נהג באלומות ובאיומים כלפי הצוות ולכן נדחה. גורמי רפואת הנפש מעריכים כי הנאשם סובל מהפרעת אישיות על רקע אורגני (חבלת הראש שחווה בנערותו), אך לא נמצאו סימנים לפסיכזה. שירות המבחן עמד על ההרשעות הקודמות. שירות המבחן תיאר שיתוף פעולה חלקי בטיפול, ונטילת אחריות חלקית לביצוע העבירה, אותה הוא מייחס לנסיבות חיצוניות כגון צריכת אלכוהול. שירות המבחן המליץ על דחייה לצורך המשך טיפול, כאשר בתסקיר הנוסף שהוגש בסוף חודש ספטמבר חזר השירות על הערכת הקושי של הנאשם לשתף פעולה ועל התנהלותו התוקפנית (שוב) כלפי מי שמבקשים לסייע לו. לכן שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, והמליץ על הטלת עונש הרתעתי דוגמת עבודות שירות ומאסר מותנה.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש להטיל על הנאשם חודשי מאסר ספורים, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים, וזאת לנוכח טיב המעשים, אי הרתמות הנאשם לטיפול ואף התנהגותו התוקפנית כלפי מטפלו. נטען למתחם ענישה שיכול להתחיל במאסר בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בנסיבות העניין, תוך הדגשת תפקידו של הנאשם באישום השלישי.

מאידך, הסניגור טוען, כי יש להטיל על הנאשם עונש שיתחשב בנסיבותיו הקשות, ובעובדה שהנאשם לא הובן כראוי ע"י רשויות הטיפול, ולנוכח נטילת האחריות, חלוף הזמן, אי העמדה לדין של השותפים ואי פתיחת תיקים חדשים.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שמירה על שלום הציבור ורכושו. בענייננו מדובר במידת פגיעה בינונית בשל שני האירועים המדוברים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: העבירות הן עבירות מתוכננות שבוצעו בצוותא, ומכאן חומרתן. לגבי האישום השלישי, אמנם הנאשם הודה בסיוע, אך זהו סיוע ברף גבוה, כפי שאמרה בצדק ב"כ המאשימה; הנזק שנגרם מן העבירות לא פשוט, במיוחד באישום השני; עבירות מסוג זה גורמות לנזק היקפי רב, גם בדמות דרישות ביטחויות

מאמירות; על פניו העבירות בוצעו מבצע כסף; הנאשם צריך היה להימנע מן המעשים והוא אחראי להם, והוא אינו קרוב לסייג האחריות הפלילית, למרות מצבו המורכב.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על הטלת עונשי מאסר בפועל, הגם שקיימת פסיקה המלמדת על הטלת עבודות שירות. מתחם הענישה לו טענה המדינה הגיוני ומתיישב למשל עם רע"פ 8404/15 **מוסראתי נ' מ"י** (מיום 24.5.2016).

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין חודשי מאסר בודדים לריצוי בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם לא ריצה עונשי מאסר, ועברו הפלילי מסתכם בעבירת רכוש משנת 2010; מצבו המשפחתי הרפואי והאישי קשה ביותר, והוא התומך העיקרי במשפחתו בכוחותיו הדלים; שליחתו למאסר נוסף, לאחר ששהה זמן ארוך במעצר (כמעט 3 חודשים) יביא לדרדור מצבו; לא נפתחו בעניינו תיקים חדשים לאורך התקופה הארוכה של ההליך הפלילי וכן לא הפר את התנאים; נטילת אחריותו הייתה חלקית. אני לוקח בחשבון כי שותפיו לעבירה טרם הועמדו לדין ולא קיבלתי תשובות מספקות מדוע טרם הוגשו כתבי אישום לאחר חלוף זמן כה רב.

המיקום במתחם - לנוכח האמור, יש למקם את הנאשם ברבע הראשון של המתחם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 80 ימי מאסר בניכוי מלא של ימי מעצרו בתיק זה (1.9.2017 עד 22.11.2017) משמעות הדבר שסיים לרצות את עונשו;
- ב. 5 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת רכוש מסוג עוון בתוך שנתיים מהיום;
- ג. פיצוי למתלונן באישום השני בסך 1,000 ש"ח. הפיצוי ישולם עד ליום 1.2.2020. אי עמידה בתשלום תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק. מורה על קיזוז ההפקדה לטובת הפקדון תחילה, וככל שתיוותר יתרת זכות, היא תוחזר לנאשם גם אם קיים עיקול;

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

עמוד 3

ניתן היום, א' חשוון תש"פ, 30 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים.